

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 november 2021

1029/2021

Statsrådets förordning om förpackningar och förpackningsavfall

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av avfallslagen (646/2011):

1 §

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om separat insamling, återanvändning, materialåtervinning och annan avfallshantering av använda förpackningar och om de krav som gäller egenskaperna hos och märkningen av förpackningar som släpps ut på marknaden i Finland.

2 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 10–11, 13–20 och 21 § tillämpas inte på producenter av dryckesförpackningar som fullgör sina producentansvarsskyldigheter i fråga om dryckesförpackningar genom att inrätta ett sådant retursystem för dryckesförpackningar som avses i avfallslagen (646/2011) eller genom att ansluta sig till ett sådant system.

Bestämmelserna i 10 § tillämpas inte på farligt avfall i kategori 15 01 10 enligt den avfallsförteckning som avses i 4 § i statsrådets förordning om avfall (978/2021), nedan *avfallsförordningen*.

Bestämmelser om begränsning av tillämpningsområdet när det gäller förpackningsproducenter vars omsättning underskrider 1 000 000 euro finns i 48 § 2 mom. i avfallslagen.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *förpackningar* engångsartiklar eller andra produkter som är avsedda för att förvara eller skydda ett ämne eller föremål, underlätta dess presentation eller möjliggöra hantering eller transport av det från producenten till konsumenten eller andra användare, och som uppfyller de i bilaga 1 angivna tilläggskriterierna för konsument-, grupp- eller transportförpackningar och andra tilläggskriterier,

2) *förpackningsavfall* förpackningar eller förpackningsmaterial som utgör avfall enligt avfallslagen, med undantag för avfall som uppkommer vid framställningen av förpackningar,

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG (31994L0062); EGT L 365, 31.12.1994, s. 10
Kommissionens direktiv 2013/2/EU (32013L0002); EUT L 37, 8.2.2013, s. 10
Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/720/EU (32015L0720); EUT L 115, 6.5.2015, s. 11
Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/852/EU (32018L0852); EUT L 150, 14.6.2018, s. 141
Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/851/EU (32018L0851); EUT L 150, 14.6.2018, s. 109
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 (32019R1020); EUT L 169, 25.6.2019, s. 1

3) *använda förpackningar* förpackningar som levereras för återanvändning samt förpackningsavfall,

4) *återanvändbara förpackningar* förpackningar som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för,

5) *kompositförpackningar* förpackningar med två eller flera skikt av olika material som inte kan separeras för hand och som utgör en integrerad enhet, bestående av en inre behållare och ett yttre hölje, som fylls, lagras, transporteras och töms som sådana,

6) *plast* material bestående av en polymer i den mening som avses i artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen och som kan fungera som strukturell huvudbeståndsdel i slutprodukter, med undantag för naturliga polymerer som inte är kemiskt modifierade.

4 §

Grundläggande krav på förpackningar

Förpackningar som släpps ut på marknaden ska uppfylla de i bilaga 2 angivna grundläggande kraven i fråga om framställning av förpackningar och förpackningars sammansättning samt möjligheterna till återanvändning och återvinning.

En förpackning anses uppfylla de grundläggande kraven, om den överensstämmer med en harmoniserad standard eller med en standard som har anmälts till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, och standardens referensnummer har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

5 §

Tungmetallhalten i förpackningar

Den sammanlagda halten av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärdigt krom i förpackningar som släpps ut på marknaden eller i förpackningskomponenter som lösgörs manuellt eller med enkla fysikaliska metoder får inte överstiga 100 milligram per kilogram av förpackningens eller förpackningskomponentens vikt.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte på

1) förpackningar som är framställda uteslutande av kristallglas som avses i rådets direktiv 69/493/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kristallglas,

2) lådor, backar och pallar av plast som i enlighet med kommissionens beslut 2009/292/EG om villkoren för ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall införs i och kvarstår i en sluten och kontrollerad produktcykel och vid användningen av vilka de krav som fastställts i det beslutet även i övrigt iakttas,

3) glasförpackningar som omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens beslut 2001/171/EG om villkor för att bevilja undantag för glasförpackningar avseende de halter av tungmetaller som fastställs i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

Den som släpper ut förpackningar på marknaden ska se till att det, för den tillsyn som avser undantagen enligt 2 mom., till Säkerhets- och kemikalieverket

- 1) årligen före utgången av mars månad lämnas en rapport om lådor, backar och pallar av plast i enlighet med det beslut som nämns i 2 mom. 2 punkten,
- 2) vid behov lämnas en rapport om glasförpackningar i enlighet med det beslut som nämns i 2 mom. 3 punkten.

6 §

Märkning av förpackningar

Förpackningar som släpps ut på marknaden får förses med märkningar för identifiering av de material som använts i förpackningarna. Märkningen ska göras på själva förpackningen eller på etiketten i överensstämmelse med bilaga 3. Märkningen ska vara tydlig och lätt att läsa också efter det att förpackningen har öppnats.

Dessutom får förpackningen förses med märkningar som underlättar förpackningens återanvändning samt sorteringen och återvinningen av en kasserad förpackning enligt prioriteringsordningen.

Bestämmelser om märkningskraven för vissa plastprodukter för engångsbruk och för konsument- och gruppförpackningar för dem finns i statsrådets förordning om vissa plastprodukter (771/2021).

7 §

Övergripande mål för återanvändning och materialåtervinning av använda förpackningar

Producenter av förpackningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska se till att följande mål uppnås årligen:

- 1) i fråga om använda förpackningar återanvänds eller materialåtervinns sammanlagt minst 90 viktprocent av den totala mängden förpackningar som släppts ut på marknaden och levererats för återanvändning,

- 2) senast den 1 januari 2025 materialåtervinns minst 65 viktprocent av mängden förpackningsavfall som motsvarar den mängd förpackningar som släpps ut på marknaden (*materialåtervinningsgrad*),

- 3) senast den 1 januari 2030 materialåtervinns minst 70 viktprocent av mängden förpackningsavfall som motsvarar den mängd förpackningar som släpps ut på marknaden.

När uppnåendet av målen i 1 mom. 2 och 3 punkten bedöms, får målnivån justeras med högst 5 procentenheter genom att avdra den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara konsumentförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången av alla konsumentförpackningar som släppts ut på marknaden.

En i 68 § i avfallslagen avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar anses uppfylla målen enligt 1 mom., om den ansvarige uppfyller materialåtervinningsskyldigheterna enligt statsrådets förordning om ett retursystem för dryckesförpackningar (526/2013). Andra förpackningsproducenter än sådana som hör till ett retursystem för dryckesförpackningar ska se till att de i 1 mom. ställda materialåtervinningsmålen uppnås.

8 §

Materialåtervinningsmål för förpackningsavfallet enligt förpackningsmaterial

Producenter av förpackningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska ordna separat insamling och materialåtervinning av förpackningsavfall enligt förpackningsmaterial så att mängden materialåtervunnet förpackningsavfall, i förhållande till den totala mängd förpackningar av samma material som släppts ut på marknaden, årligen

- 1) från och med den 1 januari 2025
 - a) i fråga om avfall från plastförpackningar är minst 50 viktprocent,

- b) i fråga om avfall från träförpackningar är minst 25 viktprocent,
 - c) i fråga om avfall från järnmetallförpackningar är minst 70 viktprocent,
 - d) i fråga om avfall från aluminiummetallförpackningar är minst 70 viktprocent,
 - e) i fråga om avfall från glasförpackningar är minst 70 viktprocent,
 - f) i fråga om avfall från pappers- och kartongförpackningar är minst 75 viktprocent,
- 2) från och med den 1 januari 2030
- a) i fråga om avfall från plastförpackningar är minst 55 viktprocent,
 - b) i fråga om avfall från träförpackningar är minst 30 viktprocent,
 - c) i fråga om avfall från järnmetallförpackningar är minst 80 viktprocent,
 - d) i fråga om avfall från aluminiummetallförpackningar är minst 80 viktprocent,
 - e) i fråga om avfall från glasförpackningar är minst 75 viktprocent,
 - f) i fråga om avfall från pappers- och kartongförpackningar är minst 85 viktprocent.

När uppnåendet av målen i 1 mom. bedöms, får målnivån justeras med högst 5 procentenheter genom att avdra andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara konsumentförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången av alla konsumentförpackningar som innehåller materialet i fråga och som släppts ut på marknaden.

En i 68 § i avfallslagen avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar anses uppfylla målen enligt 1 mom., om den ansvarige uppfyller materialåtervinningskyldigheterna enligt statsrådets förordning om ett retursystem för dryckesförpackningar. Andra förpackningsproducenter än sådana som hör till ett retursystem för dryckesförpackningar ska se till att de i 1 mom. ställda materialåtervinningsmålen uppnås.

9 §

Beräkning av materialåtervinningsgraden

När uppnåendet av målen enligt 7 § 1 mom. och 8 § 1 mom. enligt vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet bedöms, får bara sådana i Finland kasserade förpackningar beaktas som faktiskt materialåtervunns och upparbetas till nya produkter, material eller ämnen i Finland eller i ett annat land och ur vilka det med nödvändiga förberedande förfaranden har avlägsnats avfallsmaterial som inte lämpar sig för materialåtervinning. Vid beräkningen får dock hänsyn tas till vikten av träförpackningar som repareras för återanvändning samt vikten av metall som separerats och materialåtervunnits efter avfallsförbränning, enligt förpackningsavfallets andel av det förbrända avfallet.

Kompositförpackningar och andra förpackningar som tillverkats av fler än ett material ska beräknas och anmälas enligt varje material som förpackningen innehåller. Avvikelse från detta får göras, om andelen av ett visst material i förpackningen är högst 5 viktprocent av förpackningens totalmassa. Då beräknas och anmäls förpackningens totalvikt enligt förpackningens huvudsakliga material.

Förpackningsavfall som har exporterats till ett land utanför Europeiska unionen för förberedelse för återanvändning eller för materialåtervinning får beaktas vid beräkningen av vikten av förpackningsavfall som förberetts för återanvändning eller som materialåtervunnits, om de uppgifter som behövs för beräkningen av materialåtervinningsgraden erhålls om avfallet och exportören i enlighet med 117 b § i avfallslagen kan påvisa lämpligheten av transporten av avfallet.

Vid beräkningen av materialåtervinningsgraden ska beräkningsreglerna i artikel 6a i det direktiv som nämns i 4 § 2 mom. samt i kommissionens beslut 2005/270/EG om fastställande av tabellformat för databssystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, nedan *kommissionens beslut om databastabeller*, dessutom iakttas.

10 §

Ordnande av mottagningen

När en producent ordnar mottagning enligt 49 § 1 mom. i avfallslagen av förpackningsavfall som uppkommer vid boende, ska producenten se till att följande minimikrav på servicenivå och tillgänglighet uppfylls:

1) nätverket av mottagningsplatser ska täcka hela landet så att det också finns mottagningsplatser utanför de områden där insamlingen och avfallshanteringen är mest lönsam,

2) mottagningsplatserna ska vara områdesvis jämnt fördelade med hänsyn till befolkningstätheten och den fastighetsvisa separata insamling av förpackningsavfall i området som ordnats enligt 49 a § i avfallslagen,

3) mottagningsplatserna ska placeras i samband med dagligvarubutiker eller andra sedvanliga tjänster eller vid kommunikationsleder som används allmänt,

4) för separat insamling av avfall från glas-, metall-, plast- samt pappers- och kartongförpackningar ska det finnas minst 1 000 mottagningsplatser så att de så väl som möjligt betjänar fastigheter som står utanför den fastighetsvisa separata insamling som sker med stöd av 18 § i avfallsförordningen eller 91 § 3 mom. i avfallslagen.

En producent ska dessutom i enlighet med 49 § i avfallslagen i hela landet ordna ett tillräckligt antal mottagningsplatser för separat insamling av annat förpackningsavfall än sådant som uppkommer vid boende samt för mottagning av separat insamlat förpackningsavfall från bostadsfastigheter. Mottagningsplatserna ska vara områdesvis jämnt fördelade så att de betjänar mottagningen av förpackningsavfall som samlas in på fastigheterna väl.

Bestämmelser om skyldigheten för kommuner och producentsammanslutningar att ordna fastighetsvis separat insamling av förpackningsavfall finns i 49 a § i avfallslagen och 18 § i avfallsförordningen. Bestämmelser om allmänna krav på inrättande, underhåll och skötsel av mottagningsplatser för avfall finns i 10 § i avfallsförordningen.

11 §

Skyldigheter att hålla använda förpackningar åtskilt

Separat insamling av använda förpackningar ska ordnas så att

1) förpackningar som lämnas till separat insamling töms och vid behov rengörs så att de inte innehåller nämnvärda mängder rester av livsmedel eller andra ämnen,

2) andra avfall inkluderas i den separata insamlingen endast om den producent som tar emot använda förpackningar har tillåtit att sådant avfall tas emot.

12 §

Producenternas betalningsandelar

Alla i 63 a § i avfallslagen avsedda betalningsandelar som en producent har betalat för att fullgöra producentansvarsskyldigheten ska i den mån det är möjligt bestämmas enligt förpackningsmaterial och följande grundläggande principer:

1) avgifterna bestäms i förhållande till mängden förpackningar som producenten släppt ut på marknaden så att den totala mängden förpackningar som producenten släppt ut på marknaden inte påverkar den avgift per enhet som betalas för produkten,

2) avgifterna sporrar till främjandet av prioriteringsordningen enligt 8 § i avfallslagen i synnerhet genom att sporra till en minskning av avfallsmängden så att betalningsandelarna är mindre för förpackningar som är hållbara, reparerbara och återanvändningsbara,

3) när betalningsandelarna bestäms ska även möjligheten att materialåtervinna kasserade förpackningar och andra egenskaper hos förpackningarna beaktas,

4) avgifterna är högre för förpackningar som har faktorer som försvårar sorteringen, som inte kan materialåtervinnas, som bara kan materialåtervinnas delvis eller som

innehåller farliga ämnen eller försvårar verksamheten för de befintliga systemen för materialåtervinning,

5) avgifterna är lägre för förpackningar som innehåller materialåtervunnet material, dock med beaktande av förpackningens övriga egenskaper enligt principerna i 1–4 punkten,

6) avgift tas ut för en återanvändbar förpackning endast när förpackningen släpps ut på marknaden för första gången,

7) det totala beloppet av betalningsandelarna från alla producenter som hör till en producentsammanslutning för varje förpackningsmaterial täcker de totala kostnaderna för fullgörandet av producentsammanslutningens skyldigheter när det gäller förpackningsmaterialet i fråga,

8) de kriterier som används som grund för betalningsandelarna är offentliga, transparenta och klart verifierbara enligt produkt.

På administrativa avgifter tillämpas inte 1 mom. 2–5 punkten.

När det gäller administrativa avgifter får avvikelser göras från bestämmelserna i 1 mom. 1 punkten om bestämmande av avgifter i förhållande till mängden förpackningar som producenten släppt ut på marknaden. De administrativa avgifterna ska då bestämmas så att deras andel inte är orimligt stor jämfört med mängden förpackningar som producenten släppt ut på marknaden och jämfört med avgifterna för avfallshanteringen för förpackningarna och de avgifter som följer av andra producentansvarsskyldigheter.

13 §

Information om förpackningar och använda förpackningar

En producent ska genom offentliga informationskampanjer och annan informations-spridning se till att de som använder förpackningar och konsumenterna får behövlig information om

1) de skyldigheter och anvisningar som gäller separat insamling av använda förpackningar samt om tillgängliga system för separat insamling, återanvändning och återvinning,

2) vikten av att delta i separat insamling, återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av använda förpackningar,

3) de märkningar som avses i 6 §,

4) möjligheterna att minska mängden av och skadligheten hos avfallet samt förebygga nedskräpning.

En producent ska dessutom ge aktörer som samlar in använda förpackningar de uppgifter om separat insamling, transport och behandling av använda förpackningar och om kvalitetskontroller och andra förfaranden avseende mottagningen som behövs för att mottagningen ska fungera bra.

Bestämmelser om producentens skyldigheter att offentliggöra uppgifter om fullgörandet av skyldigheterna i fråga om separat insamling och återvinning finns i 54 § i avfallslagen. Bestämmelser om producentsammanslutningens skyldighet att offentliggöra uppgifter om sina ägare och medlemmar samt de allmänna principer och förfaranden som iakttas vid dess tjänsteupphandlingar finns i 63 och 66 § i den lagen.

14 §

Behöriga ombuds skyldighet att informera

Ett behörigt ombud som har fått fullmakt av en sådan i en annan stat etablerad aktör som tillhandahåller förpackade produkter på den finska marknaden på annat sätt än via distanshandel direkt till slutanvändaren ska utan dröjsmål informera den producent som utan den erhållna fullmakten hade svarat för producentansvarsskyldigheterna för de aktuella förpackningarna om sin fullmakt och sitt godkännande i producentregistret samt om ändring-

ar i och återkallande av fullmakten eller godkännandet. Om den ovannämnda producenten, i vars ställe det behöriga ombudet sköter förpackningarnas producentsansvarsskyldigheter, är medlem i en producentsammanslutning, ska det behöriga ombudet dessutom utan dröjsmål informera producentsammanslutningen om fullmakten och om tidpunkten när fullmakten utfärdats.

Det behöriga ombudet ska i enlighet med 1 mom. informera om typen och mängden av samt egenskaperna hos de produkter som ombudet tillhandahåller på marknaden samt ange hur fullgörandet av producentansvarsskyldigheterna har ordnats. Producentsammanslutningen ska dessutom underrättas om vem som hade svarat för producentansvarsskyldigheterna när det gäller nämnda produkter, om fullmakten inte hade getts.

15 §

Redogörelse för ekonomiska arrangemang och verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshantering

En producentsammanslutning eller en producent som Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland bestämmer med stöd av 64 § 2 mom. ska varje år före utgången av juni månad lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en i 1 mom. i den paragrafen avsedd redogörelse för sina tillräckliga ekonomiska arrangemang och en verksamhetsplan för ordnandet av återanvändning och avfallshantering.

Redogörelsen för ekonomiska arrangemang ska omfatta det fastställda bokslutet för den senast avslutade räkenskapsperioden, budgeten för den inledda räkenskapsperioden samt vid behov mellanbokslut eller bokslutsprognos. Om dessa handlingar inte kan lämnas, ska de tillräckliga ekonomiska arrangemangen visas på något annat tillförlitligt sätt.

16 §

En producents ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

En producents ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret ska innehålla

- 1) producentens namn, kontaktinformation samt företags- och organisationsnummer,
- 2) kontaktpersonens namn och kontaktinformation,
- 3) uppgifter om de förpackningar som producenten släppt ut på marknaden samt en uppskattning av mängden i ton per år specificerade enligt förpackningsmaterial,
- 4) uppgifter om det av producenten ordnade nätverket av platser för separat insamling och mottagning av använda förpackningar och om transport, förbehandling, återanvändning, materialåtervinning samt annan återvinning och bortskaffande av dessa förpackningar, enligt förpackningsmaterial,
- 5) en uppskattning av den mängd använda förpackningar i ton som årligen omfattas av den återanvändning och avfallshantering som producenten ordnar enligt förpackningsmaterial i enlighet med kommissionens beslut om databastabeller,
- 6) en redogörelse för den informationsspridning som gäller förpackningar och använda förpackningar,
- 7) en redogörelse för de avtal som hänför sig till ordnandet av återanvändningen och avfallshandlingen samt för avtalsparternas miljötillstånd och eventuella miljöledningssystem,
- 8) en förteckning över de medlemsstater till vilka producenten genom distansförsäljning säljer förpackade produkter direkt till användare samt namnet på ett eventuellt behörigt ombud i de medlemsstaterna,
- 9) en plan för egenkontroll,
- 10) datum för ansökan,
- 11) försäkran om att den inlämnade informationen är korrekt.

17 §

En producentsammanslutnings ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

En producentsammanslutnings ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret ska innehålla

- 1) de uppgifter om producentsammanslutningen och dess verksamhet som motsvarar uppgifterna i 16 § 1 mom. 1–2 och 4–11 punkten,
- 2) uppgifter om förpackningar som de producenter som hör till producentsammanslutningen släppt ut på marknaden samt en uppskattning av mängden i ton per år specificerad enligt förpackningsmaterial,
- 3) namn, företags- och organisationsnummer samt bransch för varje grundande medlem i producentsammanslutningen,
- 4) namn, företags- och organisationsnummer samt anslutningsdatum för de producenter som hör till producentsammanslutningen,
- 5) en redogörelse för hur skyldigheterna fördelas mellan producenterna och hur en ny producent kan avtala med producentsammanslutningen om skötseln av producentansvaret,
- 6) en redogörelse enligt 15 § för producentsammanslutningens tillräckliga ekonomiska arrangemang för att organisera verksamheten på behörigt sätt.

18 §

Anmälan om förändringar i verksamheten

Den anmälan om väsentliga förändringar i verksamheten samt om förändringar i producentsammanslutningens medlemskår som avses i 106 § i avfallslagen ska göras inom en månad från förändringen.

Bestämmelser om tidpunkten för när redogörelsen och planen för visande av tillräckliga ekonomiska arrangemang och tryggnad av verksamheten ska lämnas om producentsammanslutningens verksamhet förändras väsentligt finns i 64 § i avfallslagen.

19 §

Lämnande av uppföljningsuppgifter

En producent eller en producentsammanslutning på de anslutna producenternas vägnar ska varje år före utgången av juni månad till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land lämna följande uppgifter om verksamheten under det föregående året:

- 1) mängden förpackningar i ton som släppts ut på den finska marknaden specificerad enligt konsumentförpackningar och andra förpackningar,
- 2) mängden använda förpackningar i ton som har insamlats separat i Finland,
- 3) mängden återanvända förpackningar i ton specificerad enligt följande:
 - a) mängden återanvändningsbara förpackningar som släppts ut på marknaden för första gången,
 - b) antalet återanvändningsgångar,
 - c) mängden återanvändningsbara konsumentförpackningar,
 - d) den totala mängden återanvändningsbara förpackningar,
- 4) i fråga om kasserade förpackningar som levererats till avfallshantering som producenten ordnar, den enligt 9 § beräknade mängden använda förpackningar i ton som har materialåtervunnits och återvunnits på annat sätt eller bortskaffats, specificerad enligt förpackningsmaterial och behandlingsanläggning, samt behandlingsanläggningens namn och placeringssort,

5) uppnådd återanvändningsgrad, materialåtervinningsgrad och annan återvinningsgrad samt en uppskattning av materialåtervinningsgraden hos kasserade konsumentförpackningar,

6) bedömnings- och beräkningsgrunderna för de uppgifter som avses i 1–5 punkten samt en uppskattning av uppgifternas tillförlitlighet,

7) informationsspridningen om förpackningar och använda förpackningar,

8) uppgifter om åtgärder och granskningar som krävs enligt planen för egenkontroll,

9) uppgifter om ändringar i ordnandet av mottagning enligt 10 § 1 och 2 mom.

Producenter av plastbärkassar ska rapportera antalen engångsplastbärkassar som de har släppt ut på marknaden specificerade enligt kassar med en väggjocklek under 15 mikrometer, väggjockleken 15-50 mikrometer och en väggjocklek över 50 mikrometer. Som sådana plastbärkassar betraktas bärkassar, med eller utan handtag, av plast som tillhandahålls konsumenter på försäljningsställen för varor eller produkter.

De i 1 mom. 1–3, 5 och 6 punkten avsedda uppgifterna ska specificeras enligt förpackningsmaterial. Bestämmelser om specificeringen av den i 1–2 mom. avsedda rapporteringen och om informationens kvalitetskontroll finns dessutom i kommissionens beslut om databastabeller.

20 §

Egenkontroll

Den i 53 a § i avfallslagen avsedda planen för egenkontroll ska innehålla

1) en redogörelse för insamlandet av de i 19 § avsedda uppföljningsuppgifterna enligt förpackningsmaterial och en uppskattning av uppgifternas tillförlitlighet samt en plan för utveckling av uppgifternas tillförlitlighet,

2) en uppskattning av hur producentens kostnadsansvar enligt 46 och 49 b § i avfallslagen har uppfyllts specificerad enligt förpackningsmaterial,

3) en redogörelse för producentens betalningsandelar, som avses i 63 a § i avfallslagen och 12 § i denna förordning, samt för jämkningsgrunderna för och uppföljningen av dem,

4) uppgifter om förfarandena för regelbunden omvärdering och utveckling av de betalningsandelar som avses i 3 punkten samt av jämkningsgrunderna för dem,

5) en plan för genomförande och organisering av egenkontrollen samt för de granskningar som ska genomföras till stöd för egenkontrollen.

Vid granskning till stöd för egenkontrollen ska en sådan granskare anlitas som är en oberoende och opartisk tredje part i förhållande till producenten, producentsammanslutningen och dess ägare. Granskaren ska ha de kunskaper, de färdigheter och den kompetens som fullgörandet av uppgiften kräver. Granskningen kan genomföras i flera delar med beaktande av granskarens specialkompetens eller göras i anslutning till en annan motsvarande utomstående granskning av producentsammanslutningens verksamhet. Om producenten använder ett certifierat ledningssystem, kan granskningen kopplas till nämnda system.

21 §

Lämnande av sammanfattningar av avtal mellan producentsammanslutningar och kommuner

En producentsammanslutning ska varje år före utgången av juni månad lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en i 49 d § i avfallslagen avsedd sammanställning av avtalen som ingåtts med kommuner under det föregående kalenderåret och fullföljandet av avtalen, specificerad enligt förpackningsmaterial.

Den granskare som avses i 49 d § 1 mom. i avfallslagen ska vara en tredje part som är oberoende och opartisk i förhållande till producentsammanslutningen och dess ägare samt

kommunerna. Granskaren ska ha de kunskaper, de färdigheter och den kompetens som fullgörandet av uppgiften kräver.

22 §

Sammanställande och lämnande av uppföljningsuppgifter till kommissionen

För uppföljning och övervakning av att skyldigheterna enligt denna förordning följs ska Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland årligen sammanställa de uppföljningsuppgifter som avses i 19 § och bedöma mängden använda förpackningar som uppkommer i Finland och de återanvändnings-, materialåtervinnings- och återvinningsgrader som uppnåtts.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska årligen lämna uppgifterna i enlighet med kommissionens beslut om databastabeller till Europeiska kommissionen. Uppgifterna ska lämnas inom 18 månader från utgången av det kalenderår för vilket uppgifterna har samlats in.

23 §

Marknadskontroll

Tillsynen över efterlevnaden av 4–6 § i denna förordning utövas av den marknadskontrollmyndighet för förpackningar som avses i 24 a § i avfallslagen.

Bestämmelser om marknadskontroll finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 samt i lagen om marknadskontrollen av vissa produkter (1137/2016).

24 §

Samarbete och utbyte av information med andra medlemsstater i Europeiska unionen

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska för att säkerställa en ändamålsenlig verkställighet av 66 a § i avfallslagen och av bestämmelserna i denna förordning för sin del sörja för samarbetet och ett tillräckligt informationsutbyte med berörda myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Samarbetet ska inbegripa att tillgång ges till relevanta dokument, uppgifter samt resultat från inspektioner, om inte något annat följer av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), dataskyddslagen (1050/2018) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska för att främja verkställandet och kontrollen av registreringsförfarandet på sin webbsida publicera länkar till producentregistren i de andra medlemsstaterna i Europeiska unionen eller till webbplatsen för den myndighet som där övervakar producentansvaret.

25 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2021. Förordningens 10 § tillämpas dock först från och med den 1 juli 2023 och 23 § från och med den 1 januari 2022.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om förpackningar och förpackningsavfall (518/2014), dock så att upphävandet av 9 § i den förordningen träder i kraft den 1 juli 2023, upphävandet av 7 § 2 och 3 punkten och 8 § i den förordningen träder

1029/2021

i kraft den 1 januari 2025 och upphävandet av 21 § i den förordningen träder i kraft den 1 januari 2022.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den statsrådsförordning om förpackningar och förpackningsavfall som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning, ska i stället denna förordning tillämpas.

Helsingfors den 25 november 2021

Miljö- och klimatminister Emma Kari

Konsultativ tjänsteman Tarja-Riitta Blauberg

TILLÄGGSKRITERIER FÖR DEFINITIONEN AV FÖRPACKNING

Konsumentförpackningar är avsedda för förvaring på försäljningsstället av en enhet som säljs (*säljenhet*) till den slutliga användaren eller konsumenten.

Grppförpackningar är förpackningar som används utöver konsumentförpackningar och som är avsedda för förvaring på försäljningsstället av en grupp bestående av ett visst antal säljenheter, oavsett om de säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om förpackningarna endast används på försäljningsstället, och kan avlägnas utan att detta påverkar säljenhetens egenskaper.

Transportförpackningar är förpackningar som används utöver konsumentförpackningar eller grppförpackningar och som avser att underlätta hantering och transport av säljenheter så att fysisk hantering av dem och transportskador kan förhindras. Transportförpackningar omfattar dock inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

Vid definitionen av förpackning ska även följande tilläggsriterier beaktas:

Tilläggsriterium 1

En artikel ska räknas som förpackning om den uppfyller definitionen av förpackning i 3 § 1 punkten, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 1 är t.ex.:

- konfektaskar,
- plastfolien kring cd-fodral,
- postpåsar för kataloger och tidskrifter (innehållande en tidskrift),
- tårtpapper saluförda med ett bakverk,
- rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium eller papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet,
- blomkrukor endast avsedda för försäljning och transport av växter och inte avsedda att följa med växten under hela dess livstid,
- glasflaskor för injektionslösningar,
- cd-spindlar (saluförda med cd-skivor, inte avsedda för förvaring),
- klädhängare (saluförda med ett klädesplagg),
- tändsticksaskar,
- sterilbarriärsystem (påsar, brickor och material som krävs för att bevara produktens sterilitet),
- kapslar för dryckessystem (t.ex. kaffe, kakao, mjölk) som lämnas tomma efter användning,
- återfyllbara stålcyllindrar för olika sorters gas, dock ej brandsläckare.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 1 är inte t.ex.:

- blomkrukor avsedda att följa med växten under hela dess livstid,
- verktygslådor,
- tepåsar,
- vaxskikt runt ost,
- korvskinn,

- klädhängare (saluförda separat),
- kaffekapslar för dryckessystem, foliepåsar för kaffe och kaffekuddar av filterpapper som slängs tillsammans med den använda kaffeprodukten,
- skrivarpatroner,
- cd-, dvd- och videofilmfodral (saluförda innehållande en cd-skiva, dvd-skiva eller videofilm),
- cd-spindlar (saluförda tomma, avsedda för förvaring),
- vattenlösliga påsar för rengöringsmedel,
- gravlyktor (behållare för ljus),
- mekaniskt kvarnsystem (integrerat i återfyllbar behållare, t.ex. återfyllbar pepparkvarn).

Tilläggsriterium 2

En artikel som är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och engångsartiklar som säljs, fylls eller är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället ska räknas som förpackningar, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 2 är, om de är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället, t.ex.:

- bärkassar av papper eller plast,
- engångstallrikar och engångskoppar,
- plastfolie,
- smörgåspåsar,
- aluminiumfolie,
- plastfolie för tvättade kläder i tvätterier.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 2 är inte t.ex.:

- omrörare,
- engångsbestick,
- omslagspapper (salufört separat),
- bakformar av papper (saluförda utan innehåll),
- tårtpapper saluförda utan bakverk.

Tilläggsriterium 3

Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i en förpackning ska räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästa vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion ska räknas som förpackningar, såvida de inte är en fast del av denna produkt och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är t.ex.:

- etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara.

Delar av förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är t.ex.:

- mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning,
- självhäftande etiketter fästa på förpackningen,
- häftklamrar,
- plastmanschetter,
- doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel,
- mekaniskt kvarnsystem (integrerat i en engångsbehållare, fylld med en produkt, t.ex. en pepparkvarn fylld med peppar).

Förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är inte t.ex.:

- radiofrekvensidentifieringsetiketter (RFID-taggar).

GRUNDLÄGGANDE KRAV PÅ FRAMSTÄLLNING AV FÖRPACKNINGAR OCH FÖRPACKNINGARS SAMMANSÄTTNING SAMT MÖJLIGHETERNA TILL ÅTERANVÄNDNING OCH ÅTERVINNING

1) Krav på framställning av förpackningar och förpackningars sammansättning

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att deras volym och vikt minimeras. Förpackningar ska dock framställas så att den nivå av säkerhet, hygien och godtagbarhet som är nödvändig för såväl den förpackade produkten som konsumenten säkerställs.

Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas, materialåtervinnas eller annars återvinnas enligt den prioritetsordning som avses i 8 § i avfallslagen och så att den skadliga inverkan på miljön som bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall förorsakar minimeras.

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att halten av skadliga ämnen och material och andra farliga ämnen i förpackningsmaterialet och förpackningskomponenterna minimeras så att deponeringen på avstjälningsplatser eller förbränningen av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall inte förorsakar skador på miljön.

2) Krav på förpackningarnas återanvändbarhet

Förpackningarna ska samtidigt uppfylla följande krav:

- förpackningarna ska ha sådana fysiska egenskaper att de tål att transporteras och användas flera gånger under normala användningsförhållanden,
- de använda förpackningarna ska kunna hanteras i enlighet med de krav som gäller arbetstagarnas hälsa och säkerhet, och
- när förpackningarna inte längre återanvänds och därmed blir avfall ska kraven på förpackningarnas återvinningsbarhet uppfyllas.

3) Krav på förpackningarnas återvinningsbarhet

a) Förpackningar som kan återvinnas genom materialåtervinning

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att det är möjligt att i enlighet med de standarder som avses i 4 § 2 mom. materialåtervinna och som råvara använda en viss viktprocent av de använda materialen vid framställningen av produkter som släpps ut på marknaden. Denna procentsats kan variera beroende på vilken typ av material förpackningen är framställd av.

b) Förpackningar som kan återvinnas genom energiutvinning

Förpackningsavfall som levereras för energiutvinning ska ha ett lägsta nedre värmevärde för att ge optimal energiåtervinning.

c) Förpackningar som kan återvinnas genom kompostering

Förpackningsavfall som levereras för kompostering ska vara biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling av komposterbart avfall och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas.

d) Biologiskt nedbrytbara förpackningar

Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall ska nedbrytas fysikaliskt, kemiskt, termiskt eller biologiskt på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten. En oxo-nedbrytbar plastförpackning anses inte vara biologiskt nedbrytbar. Med sådan här oxo-nedbrytbar plast avses plastmaterial i vilken de tillsatssämnen som den innehåller genom oxidering gör att plastmaterialet fragmenteras till mikro-fragment eller nedbryts kemiskt.

MÄRKNING AV FÖRPACKNINGAR

I denna bilaga fastställs numreringen och förkortningarna i identifieringssystemet för förpackningsmaterial. Med hjälp av numreringen och förkortningarna kan typen av de förpackningsmaterial som använts påvisas. I bilagan anges även de material som omfattas av identifieringssystemet.

Numreringen och förkortningarna i identifieringssystemet

Material	Förkortning ^(*)	Numrering
1. Plast		
Polyetentereftalat	PET	1
Polyeten högdensitet	HDPE	2
Polyvinylklorid	PVC	3
Polyeten lågdensitet	LDPE	4
Polypropen	PP	5
Polystyren	PS	6
2. Papper, kartong och papp		
Wellpapp	PAP	20
Annan kartong och papp	PAP	21
Papper	PAP	22
3. Metall		
Stål	FE	40
Aluminium	ALU	41
4. Trämateriäl		
Trä	FOR	50
Kork	FOR	51
5. Textiler		
Bomull	TEX	60
Jute	TEX	61
6. Glas		
Ofärgat glas	GL	70
Grönt glas	GL	71
Brunt glas	GL	72
7. Kompositmaterial		
Papper, kartong och papp/vissa metaller	(**)	80
Papper, kartong och papp/plast		81
Papper, kartong och papp/aluminium		82

Papper, kartong och papp/bleckplåt	83
Papper, kartong och papp/plast/aluminium	84
Papper, kartong och papp/plast/aluminium/bleckplåt	85
Plast/aluminium	90
Plast/bleckplåt	91
Plast/vissa metaller	92
Glas/plast	95
Glas/aluminium	96
Glas/bleckplåt	97
Glas/vissa metaller	98

(*) Endast versaler används

(**) C samt en förkortning som motsvarar det dominerande materialet (C/)